

Arrest

nr. 79 529 van 18 april 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 17 februari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VANDEBROUCK, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 31 juli 2011 en heeft zich op 1 augustus 2011 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 16 augustus 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 10 november 2011.

1.3. Op 18 januari 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 18 januari 2012 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te bezitten, sunniet te zijn en afkomstig te zijn van de wijken Shari Filastin en Ghadeer in Bagdad.

U bent op 10 juni 2004 voor het Iraakse en Amerikaanse leger beginnen te werken als aannemer en logistiek verantwoordelijke voor burgerlijke zaken van het hele militair kamp. Op 3 februari 2005 hebben u en uw familie jullie huis in Shari Filastin verlaten en verhuisden jullie naar de wijk Ah-Nairiye en vervolgens naar de wijk Ghadeer. Op 4 februari 2006 werd uw vader vermoord. U verbleef vooral op de legerbasis en uw gezin verbleef bij familieleden. Op 20 april 2006 werd uw huis in Ghadeer opgeblazen. U stuurde uw gezin naar Syrië voor hun veiligheid en van april 2006 tot mei 2007 verbleef ook uzelf in Syrië.

Uw contract met de militairen liep af op 10 juni 2008. Hierop werd u autohandelaar.

Eind 2008, begin 2009 vertrok u opnieuw naar Syrië en sindsdien pendelde u heen en weer naar Irak voor uw werk. Als u in Irak was verbleef u bij familie en vrienden. Op 5 april 2010 werd u ontvoerd in de buurt van het huis van uw moeder in Zayouna. Na 38-40 dagen werd u vrijgelaten voor een losgeld van 70.000 dollar. U bent nog drie dagen bij uw moeder gebleven. Hierna verbleef u bij uw oom in Shari Filastin. Anderhalve maand na uw vrijlating vertrok u naar Syrië om daar een operatie te ondergaan ten gevolge van uw ontvoering. Na uw ontvoering kreeg u om de drie à vier dagen dreigtelefoontjes. Op 15 november 2010 werd er een derde dreigbrief aan u gericht, na eerdere dreigbrieven in 2005 en 2008. In februari 2011 kwamen onbekende mannen twee keer naar u vragen bij uw moeder thuis. In april 2011 keerde u terug naar Irak vanuit Syrië.

Rond 20 juli 2011 hebt u Irak voor de laatste keer verlaten. Op 31 juli 2011 kwam u in België aan en op 1 augustus 2011 vroeg u asiel aan. In oktober 2011 zijn nogmaals onbekende mannen bij uw moeder naar u komen vragen.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten voor: identiteitskaart dd. 05/04/2007 (origineel), nationaliteitsbewijs dd. 17/07/2011 (origineel), kopie van uw woonstkaart, kopie van uw voedselrantsoenkaart, verblijfskaart Syrië dd. 13/12/2010 (origineel), huwelijksakte (origineel), uittreksels uit het geboorteregister van uw vier kinderen (origineel), kopie brief schoolplichtvrijstelling van uw kinderen dd. 15/11/2005, lidkaart Unie van Iraakse zakenmannen (origineel), lidkaart Kamer van Koophandel Bagdad (origineel), kaart van legerkamp dd. 06/06/2006 (origineel), 20 foto's werk legerbasis (origineel), bedankbrief Iraaks leger dd. 11/02/2007 (origineel), brief wapenvergunning dd. 17/11/2006 (origineel), brief toelating overtreding avondklok dd. 08/03/2007 (origineel), appreciatiebrief Amerikaans leger dd. 29/10/2007 (origineel), klacht naar aanleiding van bedreiging dd. 03/02/2005 (origineel), overlijdensakte vader 05/02/2006 (origineel), 6 foto's beschadigd huis in Ghadeer, dreigbrief dd. 15/11/2010.

B. Motivering

Dient te worden opgemerkt dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

U stelt dat u tot 2008 voor het Iraakse en Amerikaanse leger werkte en u tengevolge dit werk nog steeds een vrees voor vervolging dient te koesteren. Het dient echter te worden opgemerkt dat u na afloop van uw contract nog lange tijd in Irak heeft gewoond zonder geloofwaardige aan uw werk gelinkte problemen te hebben gekend, zodat een vrees voor vervolging in uw hoofd danig dient gerelativeerd te worden.

In deze dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen betreffende uw problemen in 2011 inconsistenties bevatten, hetgeen de geloofwaardigheid hiervan in het gedrang brengt. In het begin van uw interview op het Commissariaat-generaal (CGVS) hebt u in grote lijnen de gebeurtenissen gegeven die geleid hebben tot uw vertrek uit Irak. U stelt ondermeer dat u in 2010 werd ontvoerd, u na het betalen van losgeld werd vrijgelaten en nadien reisde tussen Syrië en Irak alvorens in juli 2011 definitief Irak te verlaten. U maakte vreemd genoeg geen melding van specifieke problemen in 2011 (zie gehoorverslag CGVS p. 2-3). Ook toen u uitdrukkelijk gevraagd werd concreet te vertellen welke problemen u nog heeft gekend na uw ontvoering in april 2010, vermeldde u slechts de dreigtelefoontjes en de dreigbrief (CGVS p. 18-19). Het mag dan ook verbazen dat u even later plots verklaarde dat de directe aanleiding voor uw vertrek uit Irak het feit is dat onbekende mannen bij uw moeder zijn langs geweest om naar u te vragen (CGVS p. 20). Het is uiterst merkwaardig dat u de directe aanleiding voor uw vertrek uit Irak, een centraal element uit uw vluchtrelaas, pas na herhaaldelijk vragen vanwege het CGVS en op een erg laattijdig moment in het interview ter sprake brengt. Toen u hierop gewezen werd, antwoordde u slechts dat er veel dingen gebeurd zijn en dat u zich telkens iets meer herinnert (CGVS p. 20). Dit is geen afdoende verklaring. Eveneens stemt uw verklaring dat u nu nog steeds gezocht wordt

door uw belagers (CGVS p. 20, 23) niet overeen met uw ontkennend antwoord eerder tijdens het gehoor op de vraag of uw moeder na uw vertrek uit Irak omwille van u nog problemen heeft gekend (CGVS p. 8). Als verklaring hiervoor stelde u dat dit geen probleem is voor haar omdat u veilig in België bent. Ook deze verklaring is weinig overtuigend. Het is opmerkelijk dat u het feit dat onbekende mannen die tegen uw moeders wil in een huiszoeking uitvoeren om u te vinden, niet problematisch acht.

Ook wat de door u neergelegde dreigbrief dd. 15/11/2010 betreft, dienen opmerkingen te worden geformuleerd. Zo situeerde u deze dreigbrief in 2011 (CGVS p.17), terwijl hij duidelijk gedateerd is op 15 november 2010. Dit roept twijfels op bij de authenticiteit van dit stuk. Ook slaagde u er niet in te antwoorden op de vraag van welke groepering de brief afkomstig is (CGVS p. 17). Dit is vreemd, aangezien de brief ondertekend is met "Qarn al mawt, al Mahkama al Shar'iya". Het feit dat u niet op de hoogte bent van de afzender van deze brief terwijl de afzender zich nota bene duidelijk op het stuk kenbaar maakt, mag verbazen gezien het belang van dit document in uw asielrelaas. Aan de authenticiteit van dit stuk kan dan ook getwijfeld worden.

Wat de telefoontjes betreft die u stelt te hebben ontvangen de laatste jaren dient te worden gewezen op het eigenaardige feit dat u enerzijds stelt dat u "24 uur per dag" vervolgd wordt door het Mehdileger en dat ze u gedurende vele maanden zelfs om de drie tot vier dagen telefonisch bedreigden (CGVS p.18-19) maar u anderzijds blijkbaar geen concrete problemen met deze militie weet aan te halen. Gezien de ernst waarmee het Mehdileger u schijnbaar viseert, is het opmerkelijk dat ze jarenlang niet tot actie zijn overgegaan.

U stelt dat u tot 2008 voor het Iraakse en Amerikaanse leger werkte en u tengevolge dit werk nog steeds een vrees voor vervolging dient te koesteren. Het dient echter te worden opgemerkt dat u na 2006 geen geloofwaardige aan uw werk gelinkte problemen meer heeft gekend, zodat een vrees voor vervolging in uw hoofd danig dient gerelativeerd te worden.

Wat betreft uw problemen in 2005 en 2006, dient te worden vastgesteld dat u geen verdere problemen met uw belagers uit die periode heeft aangegeven. Betreffende uw ontvoering in 2010 dient te worden gesteld dat u verklaarde dat u na uw vrijlating geen problemen meer gekend heeft met uw ontvoerders (CGVS p. 22). Er kan dan ook niet worden aangenomen dat deze gebeurtenissen momenteel bij een terugkeer naar Irak tot een gegronde vrees voor vervolging in uw hoofd zouden leiden.

Uit bovengaande dient te worden besloten dat u het niet aannemelijk maakt dat u bij terugkeer naar Irak een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald door de Vluchtelingenconventie dient te lopen.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Baghdad in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Baghdad te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Baghdad wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de veiligheidssituatie de voorbije jaren merkkelijk verbeterd is en anderzijds dat het voorkomend geweld in regel eerder gericht wordt tegen bepaalde groepen. Bij zware bomaanslagen werden vooral de Amerikaanse (tot einde 2011) en de Iraakse veiligheidstroepen en overheid gevisieerd. Ook de sjiietische pelgrims en religieuze minderheden werden slachtoffer van doelgerichte aanslagen. Het doelgericht geweld tegen bepaalde individuen richtte zich op hogere profielen nl. politieke leiders, overheidsambtenaren van hoge rang, rechters en leiders van de Iraakse veiligheidsdiensten (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Baghdad dd. 5 januari 2012).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burger-slachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. In 2011 stagneerde de situatie.

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden o.a. in Baghdad enkele zware aanslagen gepleegd. Deze aanslagen volgen in regel hetzelfde patroon als voorheen en zijn in regel ook eerder gericht van aard. Bij uitzondering werden enkele recente aanslagen ook willekeurig op burgers gepleegd doch dit doet geenszins afbreuk aan de actuele vaststelling dat het geweld in regel gericht wordt tegen bepaalde specifieke groepen en individuen. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Baghdad subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Baghdad nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Irak en meer bepaald in Baghdad dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw

aanwezigheid in Baghdad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2,c van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Baghdad blijkt dat er zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De veiligheidssituatie is reeds enkele jaren verbeterd en er is een afname van het geweld in de stad. Baghdad lijdt wel onder de aanslagen die in regel worden gericht tegen bepaalde risicogroepen o.a. leger, politie, ambtenaren, christenen, sjiitische pelgrims en leden van de Sahwa. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Baghdad is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de stad Baghdad, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Baghdad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Baghdad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De overige door u neergelegde documenten, met name: identiteitskaart dd. 05/04/2007 (origineel), nationaliteitsbewijs dd. 17/07/2011 (origineel), kopie van uw woonstkaart, kopie van uw voedselrantsoenkaart, verblijfskaart Syrië dd. 13/12/2010 (origineel), huwelijksakte (origineel), uittreksels uit het geboorteregister van uw vier kinderen (origineel), kopie brief schoolplichtvrijstelling van uw kinderen dd. 15/11/2005, lidkaart Unie van Iraakse zakenmannen (origineel), lidkaart Kamer van Koophandel Bagdad (origineel), kaart van legerkamp dd. 06/06/2006 (origineel), 20 foto's werk legerbasis (origineel), bedankbrief Iraaks leger dd. 11/02/2007 (origineel), brief wapenvergunning dd. 17/11/2006 (origineel), brief toelating overtreding avondklok dd. 08/03/2007 (origineel), appreciatiebrief Amerikaans leger dd. 29/10/2007 (origineel), klacht naar aanleiding van bedreiging dd. 03/02/2005 (origineel), overlijdensakte vader 05/02/2006 (origineel), 6 foto's beschadigd huis in Ghadeer, zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen ombuigen. Ze bevestigen enkel uw nationaliteit en afkomst, uw gezinssamenstelling, uw werkzaamheden en uw problemen in 2005-2006, dewelke hier niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift uitdrukkelijk vermeldt dat hij beroep aantekent tegen de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en dat hij dit uitwerkt aan de hand van een aantal grieven waarin hij de motieven van de bestreden beslissing aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt en poogt te verklaren of te weerleggen. Derhalve blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker zich in deze beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht.

Als bijlage aan het verzoekschrift worden twee stavingstukken gevoegd, in het verzoekschrift omschreven als een dreigbrief van de LEWA-militie en een bewijs van gevangenneming.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij na afloop van zijn contract met het Iraakse en Amerikaanse leger in 2008 nog lange tijd in Irak heeft gewoond zonder geloofwaardige aan zijn werk gelinkte problemen te hebben gekend, zodat hij er niet in slaagt een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie aannemelijk te maken, (ii) hij aanvankelijk geen melding maakte van specifieke problemen in 2011 en hij op de uitdrukkelijke vraag welke problemen hij nog heeft gekend na zijn ontvoering in april 2010 slechts de dreigtelefoontjes en de dreigbrief vermeldde zodat het mag verbazen dat hij even later plots verklaarde dat de directe

aanleiding voor zijn vertrek uit Irak gelegen is in het feit dat onbekende mannen bij zijn moeder zijn langs geweest om naar hem te vragen, (iii) hij de door hem neergelegde dreigbrief situeert in 2011 terwijl hij duidelijk gedateerd is op 15 november 2010 en het, gezien het belang van dit document in zijn asielrelaas, mag verbazen dat hij niet op de hoogte is van de afzender van de brief terwijl de afzender zich duidelijk op het stuk kenbaar maakt, (iii) het, gezien de ernst waarmee het Mehdileger hem blijkens zijn verklaringen viseert, opmerkelijk is dat ze jarenlang niet tot actie zijn overgegaan, (iv) hij geen verdere problemen heeft aangegeven met zijn belagers uit de periode 2005 en 2006 en hij ook met zijn ontvoerders uit 2010 na zijn vrijlating geen problemen meer heeft gekend zodat niet kan worden aangenomen dat deze gebeurtenissen momenteel bij een terugkeer naar Irak tot een gegronde vrees voor vervolging in zijnen hoofde zouden leiden, (v) de door hem neergelede documenten enkel zijn nationaliteit en afkomst, zijn gezinssamenstelling, zijn werkzaamheden en zijn problemen in 2005-2006 bevestigen, gegevens welke niet ter discussie staan, en (vi) inzake subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op basis van de informatie gevoegd aan het administratief dossier oordeelt dat er voor burgers uit Bagdad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict en verzoeker zelf geen elementen aanvoert die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.3. Verzoeker meent dat de bestreden beslissing onvoldoende gemotiveerd werd doordat niet wordt ingegaan op de problemen die hij ondervindt door zijn huwelijk met een sjiiitische vrouw. Volgens verzoeker is de oom van zijn echtgenote een vooraanstaande figuur in het Mehdileger en zou deze man aan alle grensposten verzoekers naam hebben laten verspreiden om hem zo snel mogelijk te laten oppakken. Verzoeker stelt dat hij hierover nochtans de nodige toelichting heeft gegeven.

De Raad kan slechts vaststellen dat deze bewering niet de minste steun vindt in het administratief dossier. Hem bij het invullen van de vragenlijst ter voorbereiding van het gehoor en het onderzoek op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gevraagd wat hij vreest bij zijn terugkeer naar zijn land van herkomst en wat de belangrijkste feiten zijn welke wijzen op die vrees of het risico, antwoordde verzoeker: *"Ik vrees gedood te worden door sjiiitische milities en het Mehdi-leger. (...) feb. 2005 kreeg ik een contract voor het Iraakse leger. Sinds dat moment zijn mijn problemen begonnen. Omwille van die problemen bleef ik bijna nooit meer thuis overnachten. Ik dook onder op verschillende plaatsen. Het merendeel van de tijd verbleef ik in een militair kamp van het Iraakse leger dat gesuperviseerd werd door de Amerikanen. In 2006 heb ik mijn gezin naar Syrië gestuurd omdat ik niet wilde dat hen iets zou overkomen omwille van mijn problemen. Indien ik zou moeten terugkeren dan vrees ik zowel sjiiitische milities als het Mehdi-leger. Ze zijn beiden op zoek naar mij omdat ze weten dat ik samenwerkte met zowel het Iraakse leger als de Amerikanen. Uiteindelijk heb ik besloten voor mijn eigen veiligheid om Irak te verlaten."* Uitdrukkelijk gevraagd of hij naast de door hem aangehaalde problemen nog problemen met zijn autoriteiten, medeburgers of problemen van algemene aard heeft gehad en of hij nog iets wenste toe te voegen, antwoordde verzoeker telkenmale ontkennend (administratief dossier, stuk 9, p. 3). Ook tijdens het gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen maakte verzoeker op geen enkel ogenblik gewag van problemen omwille van zijn huwelijk met een sjiiitische vrouw en linkte hij zijn voorgehouden problemen met het Mehdileger enkel aan zijn vroegere werk voor het Iraakse en Amerikaanse leger: ***"We gaan nu kijken naar de redenen waarom u Irak verlaten heeft U heeft in juni, juli 2011 beslist, wat is de aanleiding Ik word vervolgd, ik heb gewerkt met Amerikanen en Iraaks leger, ik heb veel geld verdiend ervan, en ik ben beschouwd als spion voor het leger (...) Vertelt u concreet over de problemen die u gehad heeft sinds 2010 waardoor u Irak verlaten heeft De ontvoering van mij en ik wordt verdacht als iemand die spion was van het leger Ze weten alles van mij, als sunniet Mehdi leger die mij vervolgt en mijn leven in gevaar is Maar concreet sinds 2010, u zegt u wordt vervolgd, hoe wordt u vervolgd? Ik wordt gestopt van mijn auto en ontvoerd door mensen En na de ontvoering, nog problemen gehad, welke, wat gebeurde er? Ik word vervolgd door mehdi leger, 24 uur per dag Hoe werd u vervolgd? Overal, ze belden naar mijn dikwijls, ik weer niet vanwaar zij mijn telefoonnummer kennen, ik wordt geroepen als verrader en als sunniet Sinds ik samen met het Iraaks leger heb gewerkt met de Amerikanen, mijn naam staat op de lijst van verschillende groeperingen om mij te vermoorden U blijft zeer vaag over uw problemen, sinds na de ontvoering, zeg wat u overkomt, wat krijgt u, hoe? Ik werkte met Amerikanen en Irakese leger, mijn naam is gekend, staat mijn naam bij verschillende milities op de lijst van mensen die moet vermoord worden, zijn zeiden dat is de moord van mij halal en ik word vervolgd ervoor Dat is nog geen antwoord op mijn vraag, ik verduidelijk Welke problemen sinds uw ontvoering, bijvoorbeeld Dreigbrief wanneer waar Aanslag op uw leven, wanneer waar Telefonisch bedreigd, elke drie vier dagen, dat ik vermoord moet worden, vuile sunniet***

Wat nog Na die ontvoering geen poging om mij te vermoorden, alleen dreigementen (...) **En wat was de reden dat u vervolgd werd?** Ik word vervolgd, eerst omdat ik goed geld heb verdiend, ik heb veel geld en zij beschuldigen mij dat ik een spion voor de Amerikanen ben" (administratief dossier, stuk 3, p. 18-19).

De Raad merkt op dat van een asielzoeker mag verwacht worden dat deze, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielaanvraag, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst volledig, nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft aan de overheden, bevoegd om kennis te nemen van de asielaanvraag, zodat op grond van dit relaas kan worden nagegaan of er in hoofde van de asielzoeker aanwijzingen bestaan om te besluiten tot het bestaan van een gevaar voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève (RvS 22 januari 2003, nr. 114.816; RvS 12 januari 2005, nr. 139.148). Dat verzoeker pas voor het eerst in voorliggend verzoekschrift melding maakt van problemen omwille van zijn huwelijk en hij voortdurend zijn verklaringen aanpast en aanvult, zoals overigens tevens blijkt uit het gehoorverslag, komt zijn geloofwaardigheid geenszins ten goede.

2.4.1. Vervolgens stelt verzoeker vast dat in de bestreden beslissing wordt erkend dat hij problemen heeft ondervonden omwille van zijn professionele activiteiten te Bagdad. Het is echter niet correct te stellen dat er na het stopzetten van de samenwerking met het Amerikaanse leger in 2008 geen geloofwaardige problemen meer zouden zijn geweest vermits er ook nadien nog tal van levensbedreigende incidenten hebben plaatsgevonden, aldus verzoeker. Hij poogt de vaststelling vervat in de bestreden beslissing omtrent zijn verklaringen betreffende de datering van de door hem neergelegde dreigbrief te ontcrachten door erop te wijzen dat hij de afgelopen jaren meerdere dreigbrieven heeft ontvangen zodat hij bepaalde data met elkaar heeft verward. Dit kan volgens verzoeker geen beletsel zijn om te twijfelen aan zijn relaas en aan de authenticiteit van de door hem bijgebrachte stukken. Tevens verwijst hij naar bijlage 3 aan het verzoekschrift, waaruit zou moeten blijken dat hij recentelijk met de dood werd bedreigd door de zogeheten LEWA-militie, evenals naar bijlage 4, stukken welke volgens verzoeker beide betrekking hebben op feiten die gebeurd zijn na zijn gehoor op 10 november 2011. Voorts meent verzoeker dat het, gelet op het feit dat de gebeurtenissen zich meerdere jaren geleden en over een tijdspanne van verschillende jaren hebben afgespeeld, perfect normaal is dat hij zich niet meer de details van alle gebeurtenissen herinnert.

Verzoeker vervolgt dat met de stelling dat hij geen verdere problemen heeft aangegeven met zijn belagers uit de periode 2005 en 2006 in de bestreden beslissing wordt voorbij gegaan aan het feit dat hij in de periodes van zijn verblijf in Bagdad terecht kon en moest in de legerbasis voor dewelke hij als logistiek verantwoordelijke actief was. Wanneer hij niet bij zijn gezin in Syrië was, verbleef hij aldus nagenoeg permanent in het militaire kamp van de Amerikaanse troepen, waar hij de nodige bescherming kreeg, zodat er zich in de betreffende periode inderdaad geen noemenswaardige problemen hebben voorgedaan. Dit betekent echter niet dat er geen vrees voor vervolging zou hebben bestaan, getuige waarvan de moord op zijn vader op 4 februari 2006 en het opblazen van zijn woning te Al Ghadeer door milities op 20 april 2006, aldus nog verzoeker.

2.4.2. De bewijslast rust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling en dit geldt ook voor de ernst van de gevreesde vervolging, die een essentieel onderdeel is van de hoedanigheid van vluchteling. De Raad moet oordelen over de geloofwaardigheid van de subjectieve vrees van de kandidaat-vluchteling en of deze een objectieve grondoorzaak heeft. Daartoe dient verzoeker aan te tonen dat er in zijn hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in zijn land van herkomst. Zulks houdt noodgedwongen in dat zijn vrees actueel moet zijn.

2.4.2.1. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de feiten die zich in de periode 2005-2006 hebben voorgedaan en waarbij verzoekers vader werd vermoord en zijn huis werd vernield, bezwaarlijk nog als actueel kunnen worden beschouwd. Zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, heeft verzoeker immers geen verdere problemen aangehaald met zijn belagers uit die periode. Dat hij in die periode nagenoeg permanent in het militaire kamp van de Amerikaanse troepen verbleef, waar hij de nodige bescherming kreeg, doet geen afbreuk aan voorgaande overwegingen. Verzoekers contract met het Iraakse en Amerikaanse leger, liep immers af op 10 juni 2008 (administratief dossier, stuk 3, p. 10 en p. 15) zodat op dat ogenblik ook aan verzoekers verblijf in het militaire kamp en de bescherming die hij er genoot een einde kwam, waarna hij verbleef bij familie (administratief dossier, stuk 3, p. 4).

2.4.2.2. Zo verzoeker inderdaad tijdens zijn gehoor verklaarde ook na de afloop van zijn contact met het Iraakse en Amerikaanse leger nog een aantal problemen te hebben gekend, maakt hij niet aannemelijk

dat deze problemen – in de mate deze al geloofwaardig kunnen worden geacht – effectief gelinkt kunnen worden aan zijn vroegere activiteiten voor het Iraakse en Amerikaanse leger.

Vooreerst kan hij niet overtuigen waar hij beweert dat hij werd ontvoerd omdat hij werd beschouwd als een spion voor het leger. De Raad leest in dit verband in het gehoorverslag: ***“En deze ontvoering was op 5 april 2010? Ja (...) U wordt ontvoerd op 5 april 2010, dat is twee jaar na uw werk stopgezet. Zij beschouwen mij als een geheime informant voor het amerikaans leger, over de terroristen. Waarom zouden zij u nog zo beschouwen, u hebt al twee jaar niks te maken met het amerikaans leger. Om het even wie werkt met hen, voor hen is dat een spion. Hoe komt het dat u dan pas ontvoerd wordt en niet tijdens of net na uw werk voor de Amerikanen. Zij hebben mij nooit gezien in die periode. En hoe komt het dat ze u nooit gezien hebben in die periode. Ik was in het kamp en als ik vertrek, is het met bewakers bij. Net nadat uw contract afgelopen was, waarom hebben ze niet net daarna u vervolgd? Ik was bezig met werk, veel naar syrië gereisd, heen en terug, ik weet niet hoe zij altijd aan mijn telefoonnummer geraken”*** (administratief dossier, stuk 3, p. 19-20). Indien verzoeker daadwerkelijk door zijn ontvoerders zou zijn beschouwd als een informant en een spion voor de Amerikanen, kan worden verwacht dat hij zou zijn vermoord, eerder dan hem gedurende 38 tot 40 dagen vast te houden om hem vervolgens, na betaling van 70.000 dollar losgeld weer vrij te laten (administratief dossier, stuk 3, p. 19). Zo verzoekers ontvoering op enige waarheid berust, lijkt hij naar het oordeel van de Raad eerder het slachtoffer te zijn geweest van een bende criminelen die hem ontvoerden omwille van het losgeld. Hoe dan ook blijkt uit verzoekers verklaringen dat zijn ontvoering in 2010 niet zijn rechtstreekse vluchtaanleiding uitmaakte en dat hij na zijn vrijlating geen verdere problemen heeft gekend met zijn ontvoerders (administratief dossier, stuk 3, p. 20 en p. 22). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt dan ook op goede gronden dat op basis van deze gebeurtenis uit 2010 in hoofdte van verzoeker geen actuele vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Voorts beweert verzoeker te worden vervolgd door het Mehdileger. Aan zijn verklaringen in dit verband kan echter niet het minste geloof worden gehecht. In de bestreden beslissing wordt hieromtrent terecht geoordeeld als volgt: *“Wat de telefoontjes betreft die u stelt te hebben ontvangen de laatste jaren dient te worden gewezen op het eigenaardige feit dat u enerzijds stelt dat u “24 uur per dag” vervolgd wordt door het Mehdileger en dat ze u gedurende vele maanden zelfs om de drie tot vier dagen telefonisch bedreigden (CGVS p.18-19) maar u anderzijds blijkbaar geen concrete problemen met deze militie weet aan te halen. Gezien de ernst waarmee het Mehdileger u schijnbaar viseert, is het opmerkelijk dat ze jarenlang niet tot actie zijn overgegaan.”*, vaststellingen en overwegingen welke in voorliggend verzoekschrift op generlei wijze wordt betwist laat staan ontkracht zodat deze onverminderd staande blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Ook de door hem neergelegde dreigbrief van 15 november 2010 kan niet worden aanvaard als overtuigend begin van bewijs dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst. Zoals correct wordt opgemerkt in de bestreden beslissing situeert verzoeker de door hem neergelegde dreigbrief in 2011 terwijl het document gedateerd is op 15 november 2010. In zoverre verzoeker deze vaststelling tracht te verklaren, stellende dat hij meerdere dreigbrieven heeft ontvangen, kan de Raad slechts vaststellen dat deze bewering geen steun vindt in het administratief dossier. Aan verzoeker expliciet gevraagd of hij na zijn ontvoering nog dreigbrieven heeft gekregen, maakte hij uitsluitend melding van de dreigbrief van 2011, zonder evenwel te kunnen duiden van welke groepering de brief afkomstig is (administratief dossier, stuk 3, p. 17 en p. 19). De Raad benadrukt dat het niet ernstig is om documenten neer te leggen ter staving van de uiteengezette vluchtmotieven, zonder hieromtrent nuttige inlichtingen te kunnen verschaffen en correcte verklaringen te kunnen afleggen. Bij de als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde documenten, door verzoeker omschreven als een dreigbrief van de LEWA-militie en een bewijs van gevangenneming, werd geen vertaling gevoegd zodat de Raad geen kennis kan nemen van de inhoud ervan. Bijgevolg worden deze documenten niet in aanmerking genomen.

Wat betreft verzoekers directe vluchtaanleiding ten slotte, oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als volgt: *“(…) U maakte vreemd genoeg geen melding van specifieke problemen in 2011 (zie gehoorverslag CGVS p. 2-3). Ook toen u uitdrukkelijk gevraagd werd concreet te vertellen welke problemen u nog heeft gekend na uw ontvoering in april 2010, vermeldde u slechts de dreigtelefoontjes en de dreigbrief (CGVS p. 18-19). Het mag dan ook verbazen dat u even later plots verklaarde dat de directe aanleiding voor uw vertrek uit Irak het feit is dat onbekende mannen bij uw moeder zijn langs geweest om naar u te vragen (CGVS p. 20). Het is uiterst merkwaardig dat u de directe aanleiding voor uw vertrek uit Irak, een centraal element uit uw vluchtrelaas, pas na herhaaldelijk vragen vanwege het CGVS en op een erg laat tijdstip moment in het interview ter sprake brengt. Toen u*

hierop gewezen werd, antwoordde u slechts dat er veel dingen gebeurd zijn en dat u zich telkens iets meer herinnert (CGVS p. 20). Dit is geen afdoende verklaring. Eveneens stemt uw verklaring dat u nu nog steeds gezocht wordt door uw belagers (CGVS p. 20, 23) niet overeen met uw ontkennend antwoord eerder tijdens het gehoor op de vraag of uw moeder na uw vertrek uit Irak omwille van u nog problemen heeft gekend (CGVS p. 8). Als verklaring hiervoor stelde u dat dit geen probleem is voor haar omdat u veilig in België bent. Ook deze verklaring is weinig overtuigend. Het is opmerkelijk dat u het feit dat onbekende mannen die tegen uw moeders wil in een huiszoeking uitvoeren om u te vinden, niet problematisch acht.” Deze vaststellingen en overwegingen worden geenszins ontkracht door blote bewering dat het, gelet op het feit dat de gebeurtenissen zich meerdere jaren geleden en over een tijdspanne van verschillende jaren hebben afgespeeld, perfect normaal is dat hij zich niet meer de details van alle gebeurtenissen herinnert, temeer het, zoals reeds gesteld, verzoekers rechtstreekse vluchtaanleiding betreft, zodat ook dit onderdeel van de motivering overeind blijft en door de Raad wordt overgenomen.

De motivering zoals opgenomen in de bestreden beslissing met betrekking tot de overige door verzoeker in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten, wordt in voorliggend verzoekschrift niet betwist zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de voorgehouden vrees voor vervolging.

2.4.2.3. In acht genomen wat voorafgaat, en mede gelet op het feit dat verzoeker na afloop van zijn contract met het Iraakse en Amerikaanse leger in 2008 nog lange tijd in Irak heeft gewoond zonder nog geloofwaardige aan zijn werk gelinkte problemen te hebben gekend zoals blijkt uit het voorgaande, dient te worden vastgesteld dat hij er niet in slaagt een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet aannemelijk te maken omwille van zijn vroegere activiteiten voor het Iraakse en Amerikaanse leger.

2.5. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor zijn verzoek tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus vooreerst beroept op de elementen die aan de grondslag liggen van zijn asielrelaas. In acht genomen wat vooraf gaat, toont verzoeker echter niet aan dat hij wordt vervolgd of geïsoleerd door zijn autoriteiten of derden en dat hij het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in doodstraf of executie dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing die in zijn hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet uitmaakt. In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Immers, artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, in casu Irak, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen oordeelt op basis van de objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier (Subject Related Briefing “Irak” - “De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak - Bagdad”, laatst bijgewerkt op 5 januari 2012), die gebaseerd is op een veelheid aan bronnen, dat er voor burgers uit Bagdad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict zodat er actueel voor burgers uit Bagdad geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Met het argument dat er na het vertrek van de Amerikaanse troepen nog frequent terroristische aanslagen worden gepleegd in Bagdad en de huidige “veiligheidssituatie” uiterst precair is, brengt verzoeker geen concrete informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie toegevoegd aan het administratief dossier niet correct zou zijn of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Dienvolgens wordt bovenstaande analyse door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

In de mate verzoeker voorhoudt dat ook zijn gezin destijds naar Syrië is moeten vluchten omdat hij woonachtig en gekend was in de hoofdzakelijk sjiitische wijken Ah Nairiye en al Ghadeer en zijn leven als soenniet in gevaar was en de situatie voor de soennitische bevolkingsgroepen in Syrië dermate

verergerd is dat een terugkeer naar dat land uitgesloten is aangezien hij bij een terugkeer geconfronteerd zal worden met een levensbedreigende vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, wijst de Raad erop dat de nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats, in casu derhalve Irak, en verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij niet in staat zou zijn om zich in een soennitische wijk van Bagdad te vestigen aangezien uit niets blijkt dat het louter soenniet zijn in Bagdad voldoende is om te spreken van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade en hij geen vrees voor vervolging heeft aangetoond omwille van zijn activiteiten bij het Amerikaanse/Iraakse leger.

In acht genomen wat voorafgaat, toont verzoeker niet aan dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien april tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS